

Список використаних джерел

1. Основи економічної теорії. - За редакцією Г. Н. Климка, В. П. Нестеренка /К.: «Вища школа» - «Знання». - 1997
2. Біржове право [Текст] : навч. посіб. / О. О. Котирло. - Київ : Центр учб. л-ри, 2012. - 268 с.
3. Про товарну біржу: Закон України від від 10.12.1991 № 1956-ХІІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, N 10, ст.139
4. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-ІУ // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144

Вергелес І.М., курсант Національного університету ДПСУ

Науковий керівник: Параниця С. П.,
кандидат юридичних наук, доцент

Проблеми та перспективи фіскальної політики в Україні

Важливою складовою фінансової та дуже важливою ланкою економічної політики є фіскальна політика. Фіскальна політика - це сукупність заходів держави у сфері оподаткування та державних витрат шляхом впливу на стан господарської кон'юнктури, перерозподілу національного доходу, нагромадження необхідних ресурсів для фінансування соціальних програм [1].

Актуальність проблеми перебудови податкової політики обумовлена здійснюваними в Україні реформами та соціально-економічними трансформаціями. Водночас, з огляду на відсутність цілісної і послідовної державної економічної політики, диспропорції розвитку в економіці призвели до затяжної соціально-економічної кризи.

Згадану проблематику досліджує чимало вітчизняних та зарубіжних вчених: В. Ревун, Т. Єфименко, О. Музиченко, О. Мельник, В. Андрущенко, О.Василик, Т. Єфименко, П. Мельник, А. Соколовська, А. Крисоватий та інші. Незважаючи на значні здобутки у дослідженні вказаної проблеми, низка питань щодо реформування податкової політики України вимагають досліджень і наукових розробок.

Основною метою фіскальної політики є досягнення макроекономічної стабільності та нормального рівня безробіття на основі розвитку виробництва за допомогою зменшення податків і збільшення державних інвестицій.

Для України проведення ефективної фіскальної політики було і залишається серйозною проблемою. Нагальність та необхідність проведення реформи насамперед у податковій системі пояснюється тим, що податки двояко можуть впливати на економіку в перехідний період, а саме: з однієї сторони, низький рівень податків, відсутність будь-яких податкових пільг доповнюють і стимулюють приватнопідприємницьку ініціативу, спонукають

до розширення виробництва, заохочують іноземні інвестиції, дозволяють державі через бюджет виконувати свої функції, а, з іншої, їх надмірний тягар у поєднанні із масштабною кризою в економіці призводить до спаду виробництва, відтоку капіталу, приховування доходів, переходу значної кількості суб'єктів господарської діяльності в “тіньову економіку”, інфляції, безробіття, кризи неплатежів тощо, що й характерно на сьогоднішньому етапі розвитку України.

Особливої актуальності в останні роки поряд із реформою податкової системи набули проблеми формування державного бюджету. Одна частина з них є похідною від загальноекономічного стану в країні, інша ж полягає в суто суб'єктивному підході до процесу його складання, затвердження та виконання.

Економічні категорії бюджету та податків досить тісно пов'язані між собою. Їх взаємозв'язок виражається в тому, що за допомогою податків та зборів формується дохідна частина, яка пізніше перерозподіляється для забезпечення виконання державою притаманних їй функцій. Однак ефективним він буде лише за оптимального співвідношення рівня оподаткування суб'єктів господарювання та політики у сфері видатків бюджету.

Аналіз планових та фактичних показників дохідної та видаткової частин бюджету показав невідповідність сучасним економічним реаліям існуючої податкової та бюджетної систем. Яскравим підтвердженням цьому є рівень виконання передусім державного бюджету, який за останні роки становив приблизно 70% від запланованих показників. Такий стан речей є не тільки результатом кризи в економіці, більшою мірою це пов'язано із надмірним податковим тиском, неефективно сформованою структурою доходів та видатків державного бюджету, відсутністю їх диверсифікації, нереальними плановими показниками з окремих груп надходжень тощо. Зведений бюджет України становив у 2010 р. за доходами 314 млн 506 тис. грн, а в 2015 р. - 516.980.130,3 тис. гривень, за видатками, відповідно, - 377 млн 843 тис. грн і 581.760.845,2 тис. гривень [1].

Зміни видаткової частини Державного бюджету України в останні роки не мали позитивного результату, бо видатки бюджету дещо скоротилися. Поряд із цим нераціональна структура видаткової частини передбачала неефективний розподіл та використання. Тобто бюджет значно перевантажений видатками, пов'язаними з економічною діяльністю держави, які не сприяють структурній перебудові економіки. Значний вплив на виконання бюджету загалом та окремих груп зокрема чинять зростаючі видатки на обслуговування державного боргу, які, по суті, є першочерговими, оскільки їх невиконання призведе до ізоляції України в економічному плані. Окрім цього, через існуючі темпи їх зростання бюджет не в змозі буде покрити їх в повному обсязі.

Враховуючи вищесказане, можна зробити висновок, що головним завданням у реформуванні фіскальної політики повинна стати переорієнтація податкової системи із суто фіскальних цілей на стимулювання економічного

зростання. Здійснити це можна, насамперед, шляхом послаблення податковою навантаження економіки частки податків у ВВП. Зниження ставок податків сприятиме пожвавленню підприємницької активності і в підсумку не зменшить, а навпаки, збільшить податкові надходження до бюджету. Стимулюючий вплив матиме й радикальне скорочення пільг: крім соціального ефекту (утвердження принципу справедливості в оподаткуванні), воно сприятиме розширенню бази оподаткування, зменшить можливості для ухилення від сплати податків. Як свідчить досвід багатьох країн, стабільність і помірність системи оподаткування дають кращий і триваліший стимулюючий ефект, ніж податкові пільги.

Список використаних джерел

1. Гузак О. Фіскальна політика як засіб стабілізації економіки [Електронний ресурс]/ О.Гузак //Publishing house Education and Science s.r.o..- Режим доступу: [http : //www. rusnauka. com/1_NIO_2011 /Economics/77763.doc. htm](http://www.rusnauka.com/1_NIO_2011/Economics/77763.doc.htm)
2. Мельник В. Фіскальна політика держави в умовах фінансової кризи/ В.М.Мельник// Фінанси України.-2008.-№11.-С. 11-17.
3. Соколовська А.М. Особливості проведення податкових реформ: світовий досвід і Україна // Фінанси України.- 2014.- N12.- С. 71-80.
4. Шепель А. Аналіз фіскальної політики України Науковий блог НаУ «Острозька Академія» [Електронний ресурс] - Режим доступу: [http : //naub. oa.edu.ua/2015](http://naub.oa.edu.ua/2015)

Гапоненко У.П., студент юридично-психологічного факультету НАВС *Науковий керівник:* Гелич Ю.О., кандидат юридичних наук, доцент

Щодо питання про ліквідацію господарських судів в Україні

Господарський суд є спеціалізованим судовим органом, що здійснює правосуддя в господарських відносинах, а саме: у вирішенні всіх господарських спорів, що виникають між юридичними особами, державними та іншими органами, а також у розгляді справ про банкрутство.

Організація і діяльність господарського суду визначаються Конституцією України, Законом «Про судоустрій і статус суддів», Господарським процесуальним кодексом, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та іншими законодавчими актами. [1, с. 202]

Міністерство юстиції України репрезентував законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та інших законодавчих актів щодо удосконалення засад організації та функціонування судової влади відповідно до європейських стандартів». Зокрема, даний